

ligger 10 à 15 Øre over 2 Kr. pr. kg levende Vægt. Jeg maa derfor have Lov til at sige, at al den Tale om Producenternes Øfre, som særlig det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fremkom med, ikke stemmer med de faktiske Forhold. Paa dette Punkt har Lovforslaget efter min Mening ikke forandret saa forfærdelig meget, selv ikke i den Affattelse, vi har stemt for, og den Bebrejdelse, som det ærede Medlem fra Sæby rettede mod de Medlemmer af det konservative Parti, som repræsenterer Landbruget, vil derfor neppe blive rettet mod dem af deres egne Standsfæller, men snarere af Forbrugerne.

Naar jeg nemlig ser paa Forbrugernes Forhold, hvad er det saa, vi faar? Vi faar 200 Gram Kød som Erstatning for noget, der tidligere var lovet os af Lovgivningsmagten, nemlig foruden de 120 Gram Flæsk, vi nu faar, yderligere 160 Gram. Disse 160 Gram Flæsk skylder Lovgivningsmagten os til halvanden Krone. Nu giver den os i Stedet for 200 Gram Kød, som maaske har mindre Næringsværdi; men for saa vidt er alt all right. Jeg vil imidlertid minde om, at der findes en Del Mennesker, som bruger mere end 200 Gram, og de løber den Risiko at komme til at betale en meget høj Pris for Kødet. Endnu i Gaar var Prisen i en forholdsvis moderat Slagterforretning 2 Kr. pr. Pund for Suppekød, for Forstykker. Og nu maa de Herrer tilgive mig: Naar før Krigen 50 Øre pr. Pund var en meget pæn Pris, og Kød i Øjeblikket koster 4 Gange saa meget, saa er det for meget. Jeg maa have Lov til at sige, at de af os Forbrugere, der skal have mere end 200 Gram, er ikke lutter Taknemmelighed og Glæde. Jeg tror at høre til dem indenfor vor Gruppe, der har ment, at Gruppen skulde repræsentere Forbrugerinteresser, men som ogsaa har ment, at vi burde bøje os for vore Venner Landbrugere. Jeg har imidlertid gjort det uden Entusiasme. Jeg mener ganske ærligt, at der er visse Forudsætninger, som maa overholdes under denne Ordning.

Den første Forudsætning er — derfor har jeg været glad ved at stemme for Ændringsforslaget —, at en Eksportafgift paa $\frac{3}{4}$ af Prisforhøjelsen gaar til Statskassen. Det er ikke, fordi jeg her ønsker en Skat, som Hr. Lambæk sagde, men fordi jeg overhovedet ikke ønsker Præmie paa at drive Eksporten i Vejret i Øjeblikket. Mit Haab er, at under de kommende Forhandlinger vil den fornødne

Udjævning af Forskellen mellem de — vor Imports og Eksports — Priser ske ved, at Kul og Jern bliver billigere, ikke ved, at Kødet drives i Vejret. Den højtærede Minister mener, at det ikke er heldigt at tale herom; jeg tror dog, at Lovgivningsmagten med al Takt og Forstaaelse kan gøre det, thi efter min Opfattelse kan den kejserlige tyske Regering se lige saa godt som vi, at de to Lande ikke staar sig ved, at Vareudvekslingen driver Priserne op. Det er sket i den sidste Tid, og det bør ikke fortsættes. Jeg har talt med mange Landmænd baade i og udenfor Bygningen og hørende til forskellige Partier og faaet Indtryk af, at de i Virkeligheden ikke nærer Ønske om højere Eksportpriser.

Den ene Forudsætning er altsaa, at Eksportpriserne ikke forhøjes, thi i saa Fald vil de indenlandske Priser følge efter. En anden Forudsætning er, at jeg betragter Øjeblikkets meget høje Priser paa Kød som noget forbiggende. Der er ikke noget at sige til, at Priserne i Øjeblikket er høje, nu, da Landmændene kan holde deres Kreaturer ude og ikke behøver at sende dem til Markedet, og Hjemmeslagningen er meget ringe. Men jeg mener, at naar vi kommer længere hen i Tiden, naar man ikke længere kan holde Kreaturerne ude, bør Priserne gaa noget ned; dette er mit Haab; vi har jo faaet frem fra det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), hvad han anser for en fair Pris, nemlig 1 Kr. 84 Øre pr. Pund, det ligger i det ærede Medlems Forslag.

Det er de Forudsætninger, under hvilke jeg har været med til dette Forlig; disse 2 Forudsætninger maa holde Stik. Jeg indrømmer, at Bybefolkningen og Befolkningen som Helhed kan ikke forlange at faa Kød i samme Omfang som hidtil: 1 kg ugentlig pr. Individ; men jeg er ikke sikker paa, at 120 g Flæsk og 200 g Kød som Gennemsnit er det ønskelige eller meget. Ganske vist er de 190 g forhøjet til 200 g, og jeg takker de Herrer derfor, men jeg mener dog, at 10 g er ikke mere, end man nok kan have hængende ved sin Urkæde, naar galt skal være.

Der er et Punkt, som jeg ikke er helt klar over, det er Statskassens Stilling. Den beror helt paa, hvilken Pris der sættes paa det Kød, som Befolkningen skal have. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) har overfor Rigsdagen og Befolkningen Ansvar for, at denne Ord-